

Deel i Genhold til § 4 i Loven af 30te Januar 1861 vil blive repareret paa vedkommende Communer. Foruden dette Beløb vil der imidlertid medgaae 899 Rd. 88 $\frac{1}{2}$. Heraf ere 559 Rd. 88 $\frac{1}{2}$ calculerede at ville behøves til Afhjælpning af den ved Høns Opbrud i Februar Maaned 1861 forarsagede Bestadigelse af de ved Aaen anlagte Værker samt til nogle Reparationer udenfor de i Arbejdsforflaget for indeværende Aar beregnede. Fremdeles har Indenrigsministeriet tilladt, at der anvendes 100 Rd. til Udbedring af den gamle ikke regulerede Trækvei fra Tange til Bjerring. Endvidere er under den ovennævnte Sum indbefattet et Beløb af 140 Rd., som i dette Finantsaar vil medgaae i Løn til en midlertidig Opfyndsmænd og i Godtgjørelse for dennes Rejseudgifter, samt 100 Rd. til Dækning af Udgifterne ved Aaens Bestyrelse i indeværende Aar. Ogsaa med Udredelsen af disse Udgifter bliver at forholde efter den nyse nævnte § 4 af Loven af 30te Januar 1861. Forøvrigt maa man henholde sig til hvad der i de Anmærkninger, som ledsage Finantslovudkastet for 1860/61, er bemærket om Gudena.

ad 2. Det her opførte Beløb er i indeværende Finantsaar medgaaet til Dækning af Krav paa Portogodtgjørelser hidrørende fra afvigte Finantsaar, som først ere fremkomne i dette Finantsaar. Det fulde for 1860/61 bevilgede Beløb, 100 Rd., medgik i afvigte Finantsaar.

ad 3. Til Kanal anlæget ved Logstor var der ved Finantsloven for 1860/61 bevilget

77,093 Rd. 76 $\frac{1}{2}$.

Indenrigsministeriet blev derhos ved bemeldte Finantslov bemyndiget til i 1860/61 at anvende hvad der af den i Finantsaaret 1859/60 bevilgede Sum

maatte blive bespart, som udgjør en Sum af . . . . . 63,829 — 72 —

140,923 Rd. 52 $\frac{1}{2}$.

Heraf er i 1860/61 blevet forbrugt . . . . . 90,118 — 5 —

Resten . . . . . 50,805 Rd. 47 $\frac{1}{2}$.

omstes stillet til Disposition til Anvendelse i indeværende Finantsaar.

ad 4. Nærværende Udgiftspost er foranlediget ved et Marineministeriet i sin Tid af Indenrigsministeriet givet Tilfald om at deeltage i Udgifterne til en dansk Oversættelse af det af fransk Havneofficer, Reynold Chauvancy, udarbejdede System for Signalisering mellem Søfarende af forskjellige Nationer. I Begyndelsen af Aaret 1857 modtog man nemlig fra Marineministeriet Meddelelse om, at det nævnte System, der er blevet optaget af de fleste europæiske Mariner, af den franske Regjering var foreslaaet indført i den kongelig danske Marine saavel som i den danske Søfart, samt paa de forskjellige Fyr- og andre Ryst-Stationer. Bemeldte Ministerium havde derfor overdraget en til at revidere Flaadens Signalfog da nedsat Commission, bestaaende af nogle af Marinens Officerer, at anstille en nøiere Undersøgelse af Reynold's Signalsystem og at afgive Betænkning om dets Indførelse her i Overensstemmelse med den franske Regjering's Forflag. I sin derefter afgivne Betænkning fandt bemeldte Commission, at Systemet maatte anses som et nyttigt Meddelelsesmiddel for de Søfarende, hvorfor den maatte anbefale dets Antagelse som saadant i den danske Krigs- og Handelsmarine samt dets Brug paa de forskjellige Fyr-, Ryst- og Redningsstationer. Da Marineministeriet i det Hele var enigt med den fornævnte Commission, var samme for sit Vedkommende villigt til at gaae ind paa den franske Regjering's Forflag, navnlig ved at optage det omhandlede Signalsystem i den kongelige Marine til Brug ved Signalisering med fremmede eller danske Søfarende udenfor Marinen. Marineministeriet havde som Følge heraf anmodet Udenrigsministeriet om at foretage de fornødne Skridt for at Systemet kunde blive gjort anvendeligt for den danske Marine, hvortil den franske Regjering's eller Forfatterens Medvirkning udfordredes, ligesom Samme endelig i dette Diemed havde tilstillet Uden-